

Dokumentaristický seminář KDT v ZS 2018/19

každé úterý v zimním semestru 16:30-18:55 v učebně KDT 217

(střídají se v něm zajímaví dokumentaristé, kteří promítnou svůj film nebo pásmo ukázek ze své ukázek – hosta představí v dialogu současní pedagogové, doktorandi či absolventi KDT)

účast studentů všech ročníků je povinná

2. 10. schůze katedry – představení nové vedoucí katedry a nového vedoucího dílny 1. ročníku

9. 10. Alice Růžičková – Sráč Sam: představení osobnosti, která povede letošní hostující dílnu

16. 10. Vít Janeček – Linn Thant: nejlepší kráťasy z Barmy za poslední dekádu

23. 10. Míra Janek – Jana Ševčíková: Giumri (2008, 68')

30. 10. výuka se ruší – všichni povinně jedou na MFDF Jihlava

6. 11. schůze katedry – k evaluacím za akademický rok 2017/18

13. 11. Rudolf Adler – Tomáš Weinreb, Petr Kazda: Já, Olga Hepnarová (2016, 105')

20. 11. Vít Klusák – Filip Remunda: Tři bratři (work in progress 2019)

27. 11. Helena Třeštíková – Olga Sommerová: Červená (2017, 83')

4. 12. Petr Kubica – Karel Žalud: Uzamčený svět (2017, 2x 40')

11. 12. Martin Mareček – Tomáš Bojar: Mimořádná zpráva (2018, 75')

18. 12. Alice Růžičková – Sráč Sam: výstupy z hostující dílny

Anotace filmů:

2. 10. schůze katedry – představení nové vedoucí katedry a nového vedoucího dílny 1. ročníku

9. 10. Alice Růžičková – Sráč Sam: představení osobnosti, která povede letošní hostující dílnu

Sráč Sam (1969) je umělkyně, která žije a pracuje v České Bříze. Ve své práci se věnuje přehodnocování jazykových, vizuálních a sociálních vzorců. Založila galerii sam83, rezidenční centrum heARTbreaker, vydává nezávislý časopis PIŽMO a knižně vydala texty Vanda (2011), Kuniba má rád věci třikrát (2011) a Strach mého muže (2017). Založila video-archiv, který mapuje možnosti svobodného pohybu v umění bez využívání grantové politiky. Díky angažovanému přístupu patří k umělcům, kteří předjímali etický obrat v umění. Situace, které Sam nastavuje, jsou prostředím, v nichž demonstruje polohy manipulace a přístupů ke skutečnosti. V různém poměru přechází od výrazně uměleckých, jako jsou performance, po zcela přirozené, které jsou od reality nerozlišitelné. V každém případě je výsledkem nová zkušenost účastníka, i když může jít jen o vyvolání vzpomínky.

Při prvním setkání se pokusíme vydefinovat pojmy a možné přístupy pro další spolupráci. Představení modelů vztahujících se k tématům: rozpoznávání vazeb, struktur a mocenských rámců. Omezení definujících principů. Vnímání omezení jako nové formy fungování. Pohybem v prostředí vycházejícího z omezení lépe pochopit vlastní přístupy k práci. Prostřednictvím modelových příkladů vnímat termín péče v souvislostech s vlastní odpovědností. Současně zahájíme přípravu nutnou pro organizaci rezidenční dílny.

Pojmy: mocenské rámce, utváření polí, omezení, péče

Poznámka: Bylo by fajn, když si budete něco myslet.

Mocenské pozice institucí? Pozice a pohyb v sociálních strukturách...

16. 10. Vít Janeček – Linn Thant: nejlepší kraťasy z Barmy za poslední dekádu

Linn Thant pochází z Barmy. V roce 1988 se zde účastnil demokratického povstání „8888“. Téměř dvacet let byl vězněn za své politické názory. V roce 2010 nastoupil jako reportér v *The Irrawaddy*. Nyní žije a pracuje v Praze.

Vít Janeček promítne výběr 4-5 krátkých hraných filmů, které natočil s místními v Barmě a povede dialog s bývalým politickým vězněm a novinářem, se kterým nyní natáčí delší film.

23. 10. Míra Janek – Jana Ševčíková: Giumri (2008, 68')

Jana Ševčíková (1953) absolvovala Střední průmyslovou školu filmovou v Čimelicích a v roce 1983 KDT FAMU. Už od školy měla problémy se svým nekonjunkturálním viděním světa, snažím se dohlédnout k podstatě věcí. Mezi odborníky je ceněna jako svébytný talent a osobnost vymykající se běžným normám a zařazením. Je zcela nezávislá a realizuje jen projekty, o kterých je přesvědčena, že je „musí natočit“, většinou ve vlastní produkci, což bylo dříve v Československu krajně obtížné. Má výrazný zájem o etnografii a život v těžkých podmínkách. Její filmy evokují základní otázky lidského bytí, které se dotýkají člověka jako jedince i jako člena společnosti kdekoli na světě.

Anotace filmu: 7. prosince 1988 zahynuly v arménském městě Gyumri na následky zemětřesení tisíce lidí, z nichž byla více než třetina dětí - truchlící rodiče na to reagovali tím, že začali dávat nově narozeným dětem jména po zemřelých sourozencích, což pak u řady z nich vedlo k problémům s identifikací a dodnes mnozí věří, že duše bratra nebo sestry žije s nimi či přímo v nich, jak ukazuje dokument o životě po katastrofě, který režisérka natáčela v průběhu tří let.

30. 10. výuka se ruší – všichni povinně jedou na MFDF Jihlava

6. 11. schůze katedry – k evaluacím za akademický rok 2017/18

13. 11. Rudolf Adler – Tomáš Weinreb, Petr Kazda: Já, Olga Hepnarová (2016, 105')

Tomáš Weinreb (1982) vystudoval Vyšší odbornou školu filmovou v Písku, absolvoval i pražskou FAMU, obor dokumentární tvorba. Natočil několik krátkometrážních filmů včetně studentského snímku „Všechno je sračka“ (2009) o příteli Olgy Hepnarové Miroslavu Davidovi.

Petr Kazda (1978) vystudoval Vyšší odbornou školu filmovou v Písku, absolvoval i pražskou FAMU, obor scenáristika a dramaturgie. Napsal několik krátkometrážních snímků, jako spoluscenárista a asistent režie se podílel na celovečerním filmu „Tady hlídám já“ (2012; r. Juraj Šajmovič).

Anotace filmu: Film *Já, Olga Hepnarová* je příběhem mladé ženy, která v roce 1973 nasedla do nákladního auta a v centru Prahy zabila 8 lidí. Svůj čin považovala za akt pomsty společnosti, která jí podle ní celý život ubližovala, a v roce 1975 byla jako poslední žena na území Československa popravena. Snímek je existenciálním dramatem Olgy Hepnarové, je příběhem osamělého člověka vymezujícího se proti většinové společnosti, příběhem, který vyústí v tragédii a nemá vítěze ani poraženého. Film nabízí pohled na traumatický život i čin hlavní hrdinky z určitého odstupu tak, aby se emotivně na stranu Olgy Hepnarové neklonil. Film je současně i dramatem lidí z okolí Olgy Hepnarové a snaží se najít příčiny jejího strašného agresivního aktu.

20. 11. Vít Klusák – Filip Remunda: Tři bratři (2019, work in progress)

Filip Remunda (1973) absolvoval v roce 1990 střední průmyslovou školu elektrotechnickou, obor sdělovací technika a radiokomunikace. Po maturitě příležitostně pracoval v zahraničí. Na cestě do Indie a Íránu natáčel první dokumentární filmy osmimilimetrovou kamerou. V roce 2005 absolvoval KDT FAMU v dílně Karla Vachka. V průběhu studia byl na stáži v Sam Spiegel Film and Television School Jerusalem a na workshopu Zellig Film School Bolzano. Přednášel na mezinárodním filmovém semináři ROBERT FLAHERTY v USA. S Vítem Klusákem natočil dokumentární hyperkomedii „Český sen“ a už několik let spolu spravují filmovou společnost Hypermarket Film s. r. o. Je spoluzakladatelem Institutu dokumentárního filmu (IDF), občanského sdružení zaměřeného na podporu nezávislého a autorského dokumentárního filmu v Čechách a východní Evropě. IDF spolupracuje s předními evropskými organizacemi, vzdělávacími institucemi, televizními stanicemi, distributory, režiséry a producenty. Provozuje interaktivní portál Dokumentární internet.

Filip Remunda představí vznikající filmové dílo o třech různých bratřích se společným příjmením Okamura.

27. 11. Helena Třeštíková – Olga Sommerová: Červená (2017, 83')

Olga Sommerová (1949) absolvovala KDT FAMU 1977, 1979–1980 pracovala jako redaktorka dokumentaristické redakce ČT, 1989–1993 pracovala jako režisérka KF. Od roku 1991 působila jako pedagožka na FAMU, vedla dramaturgickou a realizační dílnu katedry a 1994–2002 působila jako vedoucí katedry. Na základě úspěšného filmu „O čem sní ženy“ vydala tři stejnojmenné knihy rozhovorů, a knihu O čem sní muži, které se staly bestsellery. V roce 1999 se stala předsedkyní Společnosti Boženy Němcové. Je členkou FITESu, ARASu a České filmové a televizní akademie. Účastní se členství v porotách domácích i mezinárodních filmových festivalů, například festivalu Jeden svět v Praze nebo MFF v Karlových Varech.

Anotace filmu: Soukromý i profesní život Soni Červené, poznamenaly bouřlivé dějiny 20. století a jeho dva nejzrůdnější totalitní systémy: nacismus a komunismus. Film ukazuje ve vzpomínkách i historických dokumentech důležité momenty její cesty, protagonistka nezastírá ani další nelehké životní peripetie. Navzdory všem okolnostem před námi stojí silná žena, vynikající umělkyně světového renomé, jejíž ohromující umělecká dráha čítá sto operních rolí ve čtyřech tisících vystoupeních na jevištích pěti kontinentů. Dokument získal nejvyšší ocenění festivalu Zlatá Praha Grand Prix Golden Prague 2017, zvítězil tak v konkurenci dalších dvaasedmdesáti děl ze šestnácti zemí světa.

4. 12. Petr Kubica – Karel Žalud: Uzamčený svět (2017, 2x 40')

Karel Žalud (1971) studoval VŠCHT v Praze, filmovou vědu na FF UK a KDT FAMU. Již v době studií pracoval jako asistent zvuku v České televizi, ale také jako učitel českého jazyka na základní škole či sociální pracovník na Farní charitě u sv. Ludmily. Mezi jeho scenáristické úspěchy patří podíl na známém seriálu Pat a Mat nebo autorství scénáře k celovečerní televizní pohádce Láska rohatá. Ve své dokumentární tvorbě se věnuje především historickým i závažným současným společensko-politickým tématům.

Anotace filmu: Pětidílný dokumentární seriál zmapuje život ve věznicích a jeho společenské souvislosti. Cílem projektu je demytizovat svět za ostnatým drátem a nabídnout silné příběhy lidí, kteří si odpykávají svůj první trest. Sledovanými nebudou recidivisté nebo vrazi, ale lidé, kteří se do své současné situace dostali z nedbalosti, nepozornosti nebo souhrou pro ně nešťastných okolností. Na půdorysu jejich příběhů a cest, které je zavedly až do nápravného zařízení, tak bude seriál zároveň průřezem současným systémem nápravné péče a bude hledat odpovědi na to, zda tento systém umožňuje skutečnou nápravu, nebo je jen represivním aparátem. „Seriál se natáčí ve vazební věznici v Teplicích, jejíž vedení se snaží o skutečně nápravný přístup k vězňům. Počet recidivistů v českých věznicích roste, sedm z deseti vězňů je ve vězení už

poněkolkáté. Dokumentaristé zachycují příběhy odsouzených, kteří do vězení nastupují poprvé, i propuštěných, které společnost přijímá většinou s obavami," popisuje kreativní producent Petr Kubica.

11. 12. Martin Mareček – Tomáš Bojar: Mimořádná zpráva (2018, 75')

Tomáš Bojar (1981) vystudoval politickou filozofii a právo na pražské Univerzitě Karlově. V autorském tandemu s Pavlem Abrahámem vytvořili dokumenty Česká RAPublika (2008) a Dva nula (2012), oba uvedené v Karlových Varech. Zejména druhý jmenovaný snímek prokazuje, že Bojar k filmové dramaturgii vždy přistupuje jako ke konceptuální výzvě. Film Mimořádná zpráva se účastnil soutěže KVIFF 2018 – Pečlivě zkomponovaná observace dvou zpravodajských redakcí, jež se v březnu roku 2017 dychtivě pídily po informaci o rozhodnutí českého prezidenta stran jeho opětovné kandidatury na svou funkci. Dva týmy novinářů, jedna mimořádná událost, dvě podoby jedné „objektivní“ zprávy.

Rozprava o metodě. Na výsecích filmů „Dva nula“, „FC Roma“ a zejména „Mimořádná zpráva“ provedeme analýzu předností i úskalí observační metody. Na semináři se budeme věnovat rozboru pracovních materiálů - natáčecích plánů a pečlivě připravených manuálů pro štáby. Film „Dva nula“ byl natáčen na 22 kamer, ale i na „Mimořádné zprávě“ pracovalo ve třech štábech kameramanů šest.

Anotace filmu: Když je novinářům odepřen přístup k aktuálnímu dění, jen to rozdráždí jejich hlad po informacích. Podobně tomu bylo v březnu roku 2017, kdy stávající český prezident hodlal oznámit, zda bude znovu kandidovat na svou funkci; učinil tak však na Pražském hradě v přítomnosti úzkého okruhu příznivců a přátel. Novináři neměli být vpuštěni. Dokumentarista Tomáš Bojar, jenž vždy šije formální koncept filmu zkoumané látce na míru, zpovzdálí sleduje dychtivý jednodenní hon dvou českých redakcí za touto mimořádnou zprávou. Zároveň s elegancí poukazuje na publicistický rozměr „objektivního“ zpravodajství, do kterého chtě nechtě prosakují názory a postoje konkrétních lidí.

18. 12. Alice Růžičková – Sráč Sam: výstupy z hostující dílny

Projekce příspěvků natočených do projektu „Umělec na chatě“, rozbor textů a reflexe nad získanou zkušeností.